
Uchwała Prezydium NRA z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie wykonania postanowień regulaminu uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką w dniu 19 października 1975 r.

Palestra 20/2(218), 89-91

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Uchwały Prezydium NRA

Uchwała

Prezydium NRA z dnia 18 grudnia 1975 r.

w sprawie wykonania postanowień regulaminu uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką w dniu 19 października 1975 r.

W związku z wejściem w życie regulaminu w sprawie zasad wykonywania zawodu w zespołach adwokackich przez adwokatów emerytów i rencistów oraz adwokatów w wieku emerytalnym („Palestra” z 1975 r. nr 12) Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 4 u.o. u.a. ustala następujący tryb postępowania w powyższej sprawie:

1. Rady adwokackie w terminie do dnia 15.I.1976 r. doręczą wszystkim zainteresowanym (tj. adwokatom, którzy w dacie 30 kwietnia 1976 r. przekroczą 70 rok życia lub osiągną ten wiek do dnia 31 lipca 1976 r.) tekst regulaminu, informując ich jednocześnie, że ewentualne wnioski o zezwolenie na przedłużenie okresu wykonywania zawodu powinny być złożone w terminie do dnia 15 lutego 1976 r.
2. Rady adwokackie po otrzymaniu wniosków mogą przeprowadzić stosowne postępowanie wyjaśniające, a zwłaszcza mogą zażądać opinii od zespołu adwokackiego lub jego kierownika, po czym — w razie podjęcia pozytywnej uchwały — przesyłają wniosek wraz z aktami osobowymi do Prezydium NRA. Odmowne uchwały podlegają zaskarżeniu na zasadach ogólnych (art. 12 ust. 2 u.o. u.a.).
Uchwały rad adwokackich powinny zapaść do dnia 15 marca 1976 r.
3. Ze względu na wyjątkowość udzielania zezwoleń rady adwokackie powinny składane w powyższej materii wnioski przeanalizować bardzo starannie i wszechstronnie. Przy podejmowaniu uchwały w tym zakresie należy mieć w szczególności na uwadze:
 - 1) względy przedmiotowe wyrażające się zwłaszcza w tym, że:
 - a) udzielanie zezwolenia podyktowane jest potrzebą zapewnienia pomocy prawnej ludności w ośrodkach, w których odczuwa się brak adwokatów,
 - b) sprawa dotyczy adwokata-specjalisty w dziedzinie, w której odczuwa się szczególne zapotrzebowanie ludności, i jednocześnie brak jest specjalistów;
 - 2) względy podmiotowe w postaci:
 - a) szczególnie wysokich walorów zawodowych i etycznych danego adwokata, uzasadniających udzielenie zezwolenia,
 - b) takiej osobistej sytuacji danego adwokata, która uzasadnia udzielenie terminowego zezwolenia (np. brak niewielkiego okresu koniecznego do uzyskania uprawnień emerytalnych lub odpowiedniej podstawy wymiaru emerytury).

Zaznaczyć należy, że zasadniczym warunkiem udzielenia zezwolenia jest pozytywny stan zdrowia, w związku z czym zaliczenie do którejkolwiek z grup inwalidzkich samo przez się stanowi przeszkodę do udzielenia zezwolenia.

4. W stosunku do adwokatów, którzy przekroczyli 70 rok życia i nie uzyskali zezwolenia, rady adwokackie podejmą uchwałę o skreśleniu z rejestru zespołów adwokackich.
5. Troską rad adwokackich powinno być stworzenie maksymalnie dogodnych warunków niezbędnych do tego, ażeby adwokaci, którzy przeszli na emeryturę i rentę, a wykazują nadal sprawność psychofizyczną i chęć działania, mogli znaleźć ujście dla swojej aktywności w różnego rodzaju postaciach i formach działalności samorządowej, zwłaszcza odpłatnej (udział w doskonaleniu zawodowym adwokatów, w szkoleniu aplikantów, w pracach komisji itp.).

W związku z możliwością zatrudnienia adwokatów-emerytów w zespołach adwokackich na podstawie umowy o pracę, umowę zlecenia lub umowę o dzieło należy wyjaśnić, że w razie zatrudnienia adwokata w niepełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku wymagającym kwalifikacji prawniczych (np. na stanowisku konsultanta prawnego lub sekretarza prawniczego) adwokat taki może otrzymać wynagrodzenie w kwocie do 24.000 zł rocznie bez zawieszenia prawa do emerytury lub renty (decyzja Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 27 czerwca 1975 r.). Analogiczny przywilej przysługuje także byłym członkom zespołu, którzy podjęli zatrudnienie w zakresie wymagającym kwalifikacji prawniczych w innych uspołecznionych zakładach pracy. W pozostałych wypadkach adwokat może zarobić do 9.000 zł rocznie z tytułu umowy o pracę i do 9.000 zł rocznie z tytułu umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

6. Rady adwokackie — za pośrednictwem Komisji Wzajemnej Pomocy lub Kół Emerytów i Rencistów — dołożą wszelkich starań, aby adwokaci podlegający skreśleniu z rejestru zespołów otrzymali niezwłocznie należne świadczenia z Funduszu Samopomocy Koleżeńskej. W związku z powyższym rady — nawet bez oczekiwania na podanie zainteresowanego — prześlą jednocześnie ze skreśleniem z rejestru zespołu wnioski do Komisji Samopomocy Koleżeńskej przy NRA według załączonego wzoru (zał. nr 1).
7. Adwokaci emeryci, którzy nie ukończyli 70 lat, lub adwokaci renciści zaliczeni do III grupy inwalidów i będący obecnie członkami zespołu, pracując w ograniczonym zakresie, mogą albo przejść na pracę w pełnym rozmiarze albo też ubiegać się o zgodę zespołu na dalsze zatrudnienie w ograniczonym zakresie. Zawiadomienie o przejściu na pracę w pełnym rozmiarze lub uzyskanie zgody zespołu na pracę w ograniczonym zakresie powinno nastąpić przed dniem 30 kwietnia 1976 r.
8. Rady adwokackie są obowiązane czuwać nad tym, aby stosunek członków zespołu pracujących w pełnym wymiarze do członków zespołu pracujących w ograniczonym zakresie mieścił się w rozsądnych granicach rzeczowych i ekonomicznych tych zespołów. W razie konieczności rady adwokackie są uprawnione na zasadzie art. 27 u.o. u.a. do ingerencji z urzędu ze względu na interes społeczny.
Rady adwokackie powinny niezwłocznie dokonać analizy składu osobowego zespołów z uwzględnieniem powyższych zasad, a także określić potrzeby w zakresie uzupełnienia wakatów przez aplikację adwokacką lub z innych źródeł.
9. Adwokaci, którzy ukończą 70 rok życia po dniu 31 lipca 1976 r., powinni złożyć

wnioski o uzyskanie zezwolenia co najmniej na trzy miesiące przed osiągnięciem granicy wieku.

Adwokaci, którzy przed ukończeniem 70 roku życia, a po uzyskaniu prawa do emerytury lub renty mają zamiar wykonywać zawód w zespole w ograniczonym rozmiarze, zgłaszają odpowiedni wniosek w takim czasie, aby umożliwić podjęcie stosownej uchwały przez zespół adwokacki i jej kontrolę w trybie nadzoru przez radę adwokacką.

Załącznik nr 1

RADA ADWOKACKA

w

KOMISJA SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ przy NRA

W związku ze skreśleniem adw.....
z rejestru Zespołu Adwokackiego Nr w
z dniem 1976 r. Rada Adwokacka wnosi o przyznanie mu
zapomogi wyrównawczej zgodnie z postanowieniami regulaminu FSK.

Równocześnie Rada Adwokacka stwierdza, co następuje:

1. do daty zaprzestania wykonywania zawodu adwokat był wpisany na listę adwokatów przez okres lat, poczynając od
2. przed wpisem na listę adwokatów był zatrudniony w następujących zawodach prawniczych
w okresie od do
Uwaga: Punkt ten należy wypełnić tylko wówczas, gdy okres wpisu na listę nie przekracza 20 lat;
3. adwokat ma na swym wyłącznym utrzymaniu żonę (imię i nazwisko), ur. dnia
4. wysokość emerytury (renty) wynosi w 1976 r. kwotę zł miesięcznie, a podstawa wymiaru emerytury (renty) wynosi zł;
5. adwokat nie zalega ze składkami na rzecz samorządu — ewentualnie adwokat zalega ze składkami na rzecz samorządu na dzień w kwocie zł, co stanowi zaległość w płaceniu za okres miesięcy.

Do wniosku załącza się: 1) oświadczenie adwokata, że zapomoga z FSK nie należy się w tym miesiącu, w którym ulega zawieszeniu emerytura (renta), oraz 2) odpis decyzji ZUS-u o przyznaniu emerytury (renty) na okres do 1980 r.

B.

Informacja

w sprawie trybu postępowania zespołów adwokackich i rad adwokackich w wypadku występowania o emeryturę lub rentę przez członków zespołów adwokackich oraz pracowników organów adwokatury

Ustawa z dnia 23.I.1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym* (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) wprowadza granicę wieku emerytalnego: 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn (art. 81). Od zasady tej istnieją wyjątki

* Dalej w skrócie: p.z.e.